

РЕШЕНИЕ

№ 2990

гр. София, 04.10.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в публично заседание на 23.09.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **1293** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 АПК, във връзка с чл. 121 - 126 от Закона за държавния служител /ЗДС/.

Образувано е по жалба на Р. С. Н. от гр. С., Б. „В. Л.” № 64, . 5, ап. 17, срещу Заповед № ЗЦУ-37 / 07. 01. 2010 г. за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение” и Заповед № 14 / 07. 01. 2010 г. за прекратяване на служебното й правоотношение и двете на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите.

В жалбата се излагат твърдения относно незаконосъобразността на заповедта. Посочва се, че заповедта е издадена в противоречие с материалния закон и при издаването и са допуснати съществени нарушения на производствените правила. Твърди се, че не са й изискани обяснения по отношение на служебните функции, за които е наказана. Твърди, че не е налице виновно изпълнение на служебните задължения и освен това дисциплинарното наказание е прекалено тежко. Моли, съдът да постанови решение, с което да се отменят процесните заповеди. Претендира разноските по делото. Не представя писмени бележки, въпреки дадената й възможност за това в указания 7-дневен срок.

Ответникът – изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Подробни съображения излага в писмени бележки. Претендира разноските по делото.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Оспорените заповеди са връчени на 11. 01. 2010 г. и 15. 01. 2010 г., а жалбата е депозирана в деловодството на ответника на 22. 01. 2010 г., поради което същата е подадена в срок от надлежна страна и при наличие на правен интерес, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

Р. С. Н., е заемал длъжността „главен инспектор по приходите” в Териториална дирекция на Н. С.-град, офис „Възраждане”, „Проверки”, с ранг III младши, по служебно правоотношение.

С вх. № 24-28-811 от 12.11.2009 г. по описа на ЦУ на Н., е представен доклад от директора на ТД на Н. С.-град, относно неправомерни действия на служители от офис „Възраждане”.

По повод на констатациите в този доклад до жалбоподателката Н. е отправена покана, получена лично на 17.11.2009 г. срещу подпис (стр. 100), с която е уведомена за започналата процедура за ангажиране на дисциплинарна отговорност и е поканена да се яви в кабинета на изпълнителния директор на Н. на 17.10.2009 г. в 16.00 часа за запознаване с материалите по преписката и за изслушване.

Изготвен е протокол от проведено изслушване на служителя от 17.11.2009 г., надлежно подписан от оспорващата.

На жалбоподателката са поставени въпроси и е дадена възможност в срок до 18.11.2009 г. да представи писмени обяснения във връзка с образувано дисциплинарно производство за извършени дисциплинарни нарушения, изложени в доклад вх. 24-28-811 от 12.11.2009 г. по описа на ЦУ на Н.. Депозирани са писмени обяснения от жалбоподателката, приложени на л. 103-104 от делото.

Със заповед № ЗЦУ-1209 от 25.11.2009 г. на изпълнителния директор на Националната агенция по приходите (Н.), издадена на основание чл. 96, ал. 1 от ЗДСл, е наредено 1. дисциплинарният съвет, назначен със заповед № ЗЦУ – 652 от 30.06.2009 г. на изпълнителния директор на Н., да образува дело срещу държавния служител Р. С. Н. - „главен инспектор по приходите” в „Проверки”, офис „Възраждане” - Териториална дирекция на Н. С.-град и 2. дисциплинарният съвет да разгледа дисциплинарното дело и да представи на изпълнителния директор на Н. свое решение, заедно с преписката по делото в сроковете по чл. 96, ал. 4 и т.т. 3.3., т. 3.4. и 3.5. от правилата за работа на дисциплинарния съвет, определени със заповед № ЗЦУ – 652 от 30.06.2009 г. на изпълнителния директор на Н..

Изготвен е протокол от заседание на дисциплинарния съвет от 18.12.2009 г., в който са обсъдени доказателствата по дисциплинарното дело срещу Р. С. Н. - „главен инспектор по приходите” в „Проверки”, офис „Възраждане” – ТД на Н. С.-град и са взети предвид дадените от нея писмени обяснения, като в заключение членовете на дисциплинарния съвет с мнозинство приемат, че служителката е извършила дисциплинарно нарушение – не е направила предложение до звено „Координация” за текущ преглед на качеството, като предостави екземпляр от резолюцията за възлагане на проверка, не е извършила проверка дали на задълженото лице е възложена ревизия и евентуално да изпрати административния акт на звено „Селекция”, както и в качеството ѝ на ръководител на екип „Проверки” не е съгласувала издадения АПВ преди връчването му на задълженото лице.

Видно от съдържанието на протокола на дисциплинарния съвет, мнозинството от членовете са приели да предложат на дисциплинарно-наказващия орган да наложи дисциплинарно наказание „уволнение” на служителката Р. С. Н..

Въз основа на изготвения протокол, материалите по преписката и писмените обяснения, дадени от служителката, е изготвено решение № РЦУ- 5 от 07.01.2010 г. на дисциплинарния съвет, с което е предложено на дисциплинарно наказващия орган да наложи на служителката дисциплинарно наказание „уволнение” с оглед тежестта на нарушението и настъпилите от него вредни последици, формата на вината, обстоятелствата, при които е извършено нарушението.

Дисциплинарното производство е приключило с издаването на заповед № ЗЦУ-37 / 07.01. 2010 г. на изпълнителния директор на Н., с която на основание чл. 92, ал. 1, чл. 90, ал.1, т. 5 във връзка с чл. 89, ал. 2, т. 1 и т. 5 от ЗДСл на Р. С. Н. - „главен инспектор по приходите” в „Проверки”, офис „Възраждане” – ТД на Н. С.-град, е наложено дисциплинарно наказание „уволнение”.

Впоследствие е издадена и заповед № 14 от 07.01.2010 г. на изпълнителния директор на Н., с която на основание чл. 1., ал.1, т. 3 от ЗДСл е прекратено служебното правоотношение със служителката.

При така установената фактическа обстановка Административен съд С. град направи следните правни изводи:

Обжалваните заповеди за налагане на дисциплинарно наказание и за прекратяване на служебното правоотношение със служителката Р. С. Н. - „главен инспектор по приходите” в „Проверки”, офис „Възраждане” – ТД на Н. С.-град са издадени от компетентен административен орган – изпълнителният директор на Н.. Съгласно чл. 9, ал. 1 от ЗДСл дисциплинарните наказания се налагат от органа по назначаването, а съгласно чл. 108, ал. 1 от ЗДСл служебното правоотношение се прекратява от органа по назначаването с административен акт, който се издава в писмена форма и трябва да съдържа правното основание за прекратяване, дължимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба. Съгласно чл. 13, ал. 1 от Закона за Н. изпълнителният директор е орган по назначаване на държавните служители в агенцията и работодател на служителите по трудово правоотношение в централното управление. Жалбоподателката е назначена по служебно правоотношение на длъжността „главен инспектор по приходите” в „Проверки”, офис „Възраждане” – ТД на Н. С.-град. Следователно, съобразно горесцитираните разпоредби изпълнителният директор на Н. се явява орган по назначаването на служителката и същият се явява дисциплинарно-наказващ орган и орган, който разполага с правомощието да прекратява служебните правоотношения със служителите в Н..

При издаването на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание е спазена формата по чл. 59 от АПК и чл. 97 от ЗДСл.

Съдът намира, че не са допуснати съществени процесуални нарушения в хода на дисциплинарното производство. От процесуалноправна гледна точка редът за налагане на дисциплинарни наказания е визиран в раздел II, глава Пета от ЗДСл. Съгласно чл. 96, ал. 1 от ЗДСл, преди да наложи дисциплинарно наказание по чл. 90, ал. 1, т. 4 и т. 5, дисциплинарно-наказващият орган взема становището на дисциплинарния съвет, който образува дисциплинарно дело по негово нареждане. Цитираната процедура за провеждане на дисциплинарно производство пред дисциплинарния съвет е задължителна преди налагане на дисциплинарно наказание по чл. 90, ал. 1, т. 5 от ЗДСл, каквото е наказанието на жалбоподателката. В това предварително производство се събират и изясняват фактите и обстоятелствата по извършеното нарушение, при необходимост се изслушват обясненията на държавния служител и се обсъждат представени от него доказателства. Съгласно чл. 96, ал. 3 от ЗДСл, дисциплинарният

съвет приема решения с мнозинство от две трети. Решението на дисциплинарния съвет съдържа становище относно наличието на основание за дисциплинарна отговорност, както и относно вида и размера на съответното на извършеното нарушение дисциплинарно наказание. Законодателят е предвидил специална процедура преди налагане на по-тежките дисциплинарни наказания по т. 4 и т. 5 на ал. 1 от чл. 90 от ЗДСл, за да бъде изяснена безпристрастно фактичката обстановка и държавният служител да има възможност за представяне на доказателства в своя защита.

По настоящото дело са представени данни за провеждане на такова производство, видно от приложеното решение на дисциплинарния съвет № № РЦУ- 5 от 07.01.2010 г. След като са обсъдени събраните в производството писмени доказателства, дисциплинарният съвет се е обединил около становището, че служителката е допуснала нарушения на служебните задължения, описано подробно в решението, поради което са налице основания за търсене на дисциплинарна отговорност. Наказващият орган се е съобразил със становището на дисциплинарния съвет, от своя страна допълнително е обсъдил писмените обяснения от наказания служител, поради което съдът намира за изцяло спазена предвидената от закона процедура.

Спазено е и императивното изискване на чл. 93, ал. 1 от ЗДСл дисциплинарно-наказващият орган да изслуша държавния служител и да приеме писмените му обяснения, което се установява от протокола за изслушване и от дадените писмени обяснения, приети с резолюция от дисциплинарно – наказващия орган на 19.11.2009 г.

Дисциплинарното наказание на жалбоподателката е наложено в рамките на преклузивните срокове по чл. 94 от ЗДСл, съгласно която разпоредба дисциплинарните наказания се налагат не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Обжалваният административен акт е издаден на 07.01.2010 г., като нарушенията са осъществени в края на м. октомври 2009 г. Двумесечният срок от откриване на нарушението е започнал да тече от датата на узнаване на всички факти и обстоятелства относно извършеното нарушение от дисциплинарно-наказващия орган, като в случая това е датата на издаване на крайния акт в хода на дисциплинарното производство, датата на решение № РЦУ – 05 от 07.01.2010 г. на дисциплинарния съвет. Спазен е едногодишният срок, считано от датата на извършване на нарушението.

Съдът намира, че обжалваната заповед № ЗЦУ – 37 от 07.01.2010 г. на изпълнителния директор на Н. е надлежно мотивирана и е издадена при правилно тълкуване и прилагане на материалния закон.

В заповедта подробно е описана фактичката обстановка, в тази връзка съдът счита за неоснователни изложените доводи в жалбата за липсата на описание на нарушението, послужила като основание за започване на дисциплинарно производство срещу Р. Н. и други служители от офис „Възраждане“.

В хода на дисциплинарното производство се установява, че по повод искане за прихващане или възстановяване вх. № 0353-07-1950 / 22. 10. 2009 г. от „Вип Кар Рент“, с Резолюция за извършване на проверка № 901482 / 22. 10. 2009 г. (стр. 67), е определена от Р. Н., като орган по приходите, който да извърши проверката – М С – инспектор по приходите в „Проверки“, офис „Възраждане“. Срокът за извършване на проверката е до 20. 11. 2009 г. Решение № 1455 на директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“, по повод на което се възстановява сумата на „Вип Кар Рент“ ЕООД, е постъпило в офис „Възраждане“ с вх. № 0344-00-5488 на 28. 10. 2009 г.

М С, като орган по приходите, е издала Акт за прихващане или възстановяване № 901482 от 23. 10. 2009 г., по повод искането за възстановяване от „Вип Кар Рент” ЕООД.

По делото са налице няколко екземпляра от АПВ № 901482 / 23. 10. 2009 г., в които има разлики, както в дължимата за възстановяване сума, така и в сметката по която е преведена.

1. В АПВ № 901482 / 23. 10. 2009 г., находящо се на стр. 48-50 от делото, е посочен сумата от 169 016,94 лв. и лихва в размер на 12 427,86 лв., както и сметка IBAN № BG38IORT*9900, BIC - IORIBGSF, към „Инвест Банк”, клон Кракра. Посочено е, че е по искане за възстановяване на ДДС в размер на 169 016,94 лв. и лихва в размер на 12 427,86 лв. На този екземпляр има отбелязване – „Вярно с оригинала във фирмата”. Екземпляра е само с подписи на М.С и без подпис на Р. Н..

2. В АПВ № 901482 / 23. 10. 2009 г., находящо се на стр. 68-70 от делото, е посочен сумата от 160 949,83 лв. и лихва в размер на 12 427,86 лв., както и сметка IBAN № BG38IORT*9900, към „Инвест Банк”. Посочено е, че е по искане за възстановяване на ДДС в размер на 160 949,83 лв. и лихва в размер на 12 427,86 лв. Екземпляра е само с подписи на М.С и без подпис на Р. Н.. На първата страница на акта има отметки за дължимите суми направени от счетоводителя в офис „Възраждане” – Г. Г., съобразно заявеното от същата в проведеното на 03. 06. 2010 г. съдебно заседание.

3. В АПВ № 901482 / 23. 10. 2009 г., находящо се на стр. 73-75 от делото, е посочен сумата от 169 016,94 лв. и лихва в размер на 12 427,86 лв., както и сметка IBAN № BG57IABG*0700, към „INTRNATIONAL ASSET BANK”. Посочено е, че е по искане за възстановяване на ДДС в размер на 169 016,94 лв. и лихва в размер на 12 427,86 лв. Екземпляра е само с подписи на М.С и без подпис на Р. Н.. На първата страница на акта има отметки за дължимите суми направени от счетоводителя в офис „Възраждане” – Г. Г., съобразно заявеното от същата в проведеното на 03. 06. 2010 г. съдебно заседание.

4. В АПВ № 901482 / 23. 10. 2009 г., находящо се на стр. 79-81 от делото, е посочен сумата от 160 949,83 лв. и лихва в размер на 12 427,86 лв., както и сметка IBAN № BG38IORT*9900, към „Инвест Банк”. Посочено е, че е по искане за възстановяване на ДДС в размер на 160 949,83 лв. и лихва в размер на 12 427,86 лв. Екземпляра е с подписи на М.С и с подпис на Р. Н. (без нейните имена) и датата 23. 10. 09 г. Липсват имена и подпис на получателя в разписката.

В хода на проверката е установено, че сумата в размер на 160 949,83 лв. и лихва в размер на 12 427,86 лв., е преведена по сметка IBAN № BG57IABG*0700, към „INTRNATIONAL ASSET BANK”, която сметка е на фирма „Бормея” – собственост на сина на М С. След установяване на грешката сумите са върнати и на 30. 10. 2009 г.- са преведени по вярната сметка на „Вип Кар Рент” ЕООД.

При тези факти органът приема, че са извършени следните дисциплинарни нарушения от Р. С. Н., в качеството ѝ на изпълняващ длъжността ръководител екип „Проверки”, не е направила предложение до звено „Координация” за текущ преглед на качеството, като преодстави екземпляр от резолюцията за възлагане на проверка, (2) не е извършила проверка дали на задълженото лице е възложена ревизия и евентуално да изпрати административния акт на звено „Селекция”, (3) в качеството ѝ на ръководител на екип „Проверки” не е съгласувала издадения АПВ преди връчването му на задълженото лице и (4) след като е била уведомена за превода на парите по грешната сметка на 02. 11. 2009 г. не е уведомила непосредствените си ръководители за случая.

Съдът намира, че описаните нарушения са осъществени от жалбоподателката от

обективна и субективна страна и са пряко обвързани с неизпълнение на конкретни задължения, произтичащи от изпълнявата от същата длъжност – ръководител екип „Проверки”.

Видно от представената по делото Заповед № УЧР-145 / 31. 05. 2007 г. (стр. 172) на директора на ТД на Н. С.-град, е наредено Р. С. Н. – главен инспектор по приходите, да изпълнява правомощията на „Ръководител екип „Проверки”, в случаите когато титулярят К Р М-Янерлиева, е в законоустановен отпуск. В същото време, е установено от приложената на стр. 173 справка и от свидетелските показания на самата М, че на 22. 10. 2009 г., когато е издадена резолюцията за извършване на проверка и на 23. 10. 2009 г., когато е издаден спорния АПВ, титуляря М, е замествана от Р. Н..

В същото време, Р. Н. е запозната с Правилата за работа и взаимовръзки в дирекция „Данъчно-осигурителен контрол”, утвърдени със Заповед № РД-01-144 на директора на ТД на Н. С.-град (стр. 185), видно от саморъчното отбелязване и подписа на Н..

Съгласно т. 7 от тези правила (стр. 125-на гърба), след съставяне на АПВ, същия се съгласува от ръководител на екип „Проверки”, преди връчването му на задълженото лице. На основание т. 11 от същите правила, когато декларираната сума е над 100 000 лв. (какъвто е и настоящия случай), екземпляр от резолюцията за извършване на проверка се предоставя и на координатора, отговарящ за съответния екип „Проверки”. На основание т. 12 от правилата, когато на лицето не е възложена ревизия, едновременно с възлагането на проверка, копие от съдебното решение се предава в отдел / сектор „Селекция”.

От страна на изпълнителния директор на Н. е утвърдена и Процедура Номер К6, Версия Е, относно извършване на проверка по прихващане или възстановяване.

Изрично в раздел 4.2 са регламентирани действията по възлагане на проверка по прихващане и възстановяване, между които влиза и извършването на проверка дали на задълженото лице е възложена ревизия, като в случай, че такава не е възложена, следва да се уведоми отдел/сектор „Селекция”.

Съдът счита за неоснователни изложените в жалбата доводи, че Н. не е имала нищо общо с погрешно преведената сума по сметка на сина на друга служителка, тъй като наложеното дисциплинарно наказание не е за това, а заради неизпълнение на служебните задължения.

Безспорно, както от разпита на свидетелката на Г., така и от обясненията на Н., е видно че в деня на плащането на сумата Г. е уведомила Н. за разминаването на сумите по АПВ и тези по решението на директора на Дирекция „ОУИ”. В същото време става ясно, че издадения АПВ не е съгласуван предварително от Н., преди изпращането му за изплащане, в нарушение на т. 7 от Правилата за работа и взаимовръзки в дирекция „Данъчно-осигурителен контрол”. Съгласуването от страна на Н. е извършено след 26. 10. 2009 г., когато акта е вече бил изплатен по грешната сметка, като въпреки това Н. е отразила едно невярно обстоятелство, отбелязвайки като дата 23. 10. 2009 г.

Въпреки, че в рамките на дисциплинарното производство не е установена съпричастността на Н. с извършената от С (или друго лице) подмяна на сметката по която следва да се преведе сумата за възстановяване, с поведението си Н. или по-точно с бездействието си да изпълни служебните си задължения е допуснала това да се извърши. Конкретно, въпреки че в този период – 22-23 октомври 2009 г. Н., е изпълнявала функциите на ръководител екип проверки, същата не е отправила предложение за текущ преглед на качеството от служители на отдел „Координация”, не е извършила проверка дали на задълженото лице е възложена ревизия и не съгласувала

предварително издадения АПВ, с което е допуснала друг служител да направи опит да се облагодетелства. Посочените по-горе правила и процедури са утвърдени именно, за да не се извършват подобни действия от държавните служители и да се сведе до минимум риска от извършването на престъпления, което с неизпълнение на служебните си задължения Н. е допуснала.

В същото време видно от показанията на свидетеля Т. и от обясненията на Н., последната е разбрала за извършения превод на пари вместо по сметката на „Вип Кар Рент“ ЕООД, по сметката на друго лице още на 02. 11. 2009 г., но въпреки това не е уведомила преките си ръководители за проблема, а е оставила служителите да се оправят по между си.

Така установените преки задължения, утвърдени с Правилата за работа и взаимоотношения в дирекция „Данъчно-осигурителен контрол“, с които жалбоподателката е запозната лично срещу подпис и събраните в хода на дисциплинарното производство доказателства обосновават извода, че служителката в качеството ѝ на ръководител екип „Проверки“ не е изпълнила основни задължения, свързано с оценка и анализ на качеството на контролната дейност и упражняване на контрол върху подчинените ѝ служители, на които е възложила извършването на конкретната проверка.

Съдът намира, че е неоснователно възражението на жалбоподателката за несъразмерност на наложеното дисциплинарно наказание с оглед обстоятелствата, при които се твърди, че са извършени нарушенията и съобразно цялостното служебно поведение на държавния служител. Законосъобразно дисциплинарно-наказващият орган е приел, че извършените дисциплинарни нарушения, обективирани в оспорената заповед са довели до значителни последици, изразяващи се в допускане да се извърши нарушение по служба, което значително е нарушило престижа на институцията, в която работи.

Въз основа на така изложените съображения съдът намира, че обжалваната заповед № ЗЦУ – 37 от 07.01.2010 г. на изпълнителния директор на Н. е издадена в изискуемата от закона писмена форма, при надлежно изложени мотиви, пълно описание на дисциплинарните нарушения и обоснован извод за съставомерност на описаните деяния, обуславящи ангажирането на дисциплинарната отговорност на служителката Р. Н., с налагане на най-тежкото дисциплинарно наказание – уволнение.

При така формулирания извод за законосъобразност на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание съдът намира, че заповед № 14 от 07.01.2009 г. на изпълнителния директор на Н. за прекратяване на служебното правоотношение с жалбоподателката се явява законосъобразна. Материалноправното основание за издаването ѝ е нормата на чл. 1., ал. 1, т. 3 от ЗДСл, съгласно която органът по назначаването прекратява служебното правоотношение без предизвестие, когато държавният служител бъде дисциплинарно уволнен. Наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ представлява основание за прекратяване на служебното правоотношение с конкретния държавен служител. Следователно, налице е обусловеност на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение от заповедта, с която на служителката е наложено дисциплинарно наказание – „уволнение“. При наличието на законосъобразно издадена заповед за налагане на дисциплинарно наказание заповедта за прекратяване на служебно правоотношение с жалбоподателката също се явява издадена при правилно прилагане на закона.

При този изход на спора, жалбоподателката дължи на ответника, направените по делото разноски в размер на 20 лева за призоваването на свидетел, каквото искане за

присъждане на разноските беше своевременно направено в проведеното на 23. 09. 2010 г. съдебно заседание. В същото време, едва с представените от страна на процесуалния представител на ответника писмени бележки, постъпили в съда на 30. 09. 2010 г. се иска присъждане и на юрисконсултско възнаграждение, каквото искане обаче няма до приключване на устните състезания, поради което такова не следва да се присъжда. Така мотивиран, Административен съд С.-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. С. Н., срещу Заповед № ЗЦУ-37 / 07. 01. 2010 г. за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение” и Заповед № 14 / 07. 01. 2010 г. за прекратяване на служебното ѝ правоотношение и двете на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите.

ОСЪЖДА Р. С. Н. от гр. С., Б. „В. Л.” № 64, . 5, ап. 17, ЕГН *, да заплати на Национална агенция за приходите, направените по делото разноси в размер на 20 (двадесет) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република Б, в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: